

כל ההתנהגות אח הנוסעים במחלקה השלישית, כמובן, מעליבה ומרגיזה עד היסוד. כמה פעמים נסעתי כבר באניות - אך נסיעה כל כך מרגיזה לא נזדמנה לי עד היום. נוסף על כל זה כל המלחים והנוסעים יונים ואי אפשר לבוא אתם כלל בדברים ולהבין את שיחם וכשיש צורך להגיד, לבאר או לשמוע דבר מה הנך עומד כאלם וכחירש, אחרי שבעים הלשונות שעסקת בהם בסנים האחרונות. כבר חצות הלילה ועדין מעכבים אותנו בירכתי האניה ואין מניחים לנו לשוב למקומנו. שוב - בפעם השלישית מנסיעתנו מפיריה - צריכים לבדוק את תעודותינו. התחילו לבדוק הפספורטים של הנסים - והניחו באמצע, וזה יותר משלש שעות ואנו ממתינים בחינם. כאילו משטים בנו בכוונה להרעישנו.

ס"ז אייר. בוקר. [30.4.1915] אנו הולכים ומתקרבים לסיציליה. הים שקט מאד. אחמול שוב פגעה אני מלחמה בקור. היום נתן 3888 במלרמו. זו תהיה, כנראה, התחנה האחרונה שלנו באירופה. כבר רואים אנו את חופי סציליה.

אני מבלה את זמני באניה בלימוד 3888888 אנגלית. רוצה אני בהגיעי לאמריקה לדעת לקרוא עתון. החילותי ללמוד עוד באלכסנדריה, ימים אחדים לפני נסיעתי משם. אילכלא המבטא המשונה הייתי מתקדש הרבה יותר. בשעה 3½ אח"הצ אנו נכנסים למלרמו. נוף נפלא! סלע ענקי על קצה המבוא לתוך הנמל. הרים גבוהים ומחודדים עוקרים את הנמל והעיר בנויה כאפסיטיאסרון.

י"ט אייר, מול חופי ספרד. [3.5.1915] מכיון שאני כולכלתי לאמריקה - צריך ואסער לעשות שם איזה דברים בשביל הארץ. ראשית, ריכוז צעירי א"י. באמריקה נמצאים הרבה צעירים שהיו בתור פועלים בא"י ונסעו משום סבות שונות, אך רובם לא נקדעו לגמרי מהארץ והם נוסעים בלבם תקוה לשוב. אך לאט לאט חיי אמריקה בולעים אותם ומרופפים את הנימים המקשרים אותם לארץ. מרכז זמני שיאחד את הפזורים הגולים, ויחזק את הקשרים הרוחניים בינם ובין הארץ ובינם ובין עצמם והעיקר שיכין אותם ברגע היסטורי זה למלא אותו התפקיד הגדול המוטל עלינו, אם יתבשרו אותן האפשרויות ההיסטוריות העלולות לצאת לפועל. שנית, להוציא עתון עברי. אין מקום פחות מסוגל להתפתחות השפה העברית מאמריקה, האינטנסיביות של החיים החמריים והקולטורה החמרית, שלטון הרכוש והכרך וההפון אינם מפובלים לצמיחת ספרות בשפה זו ההזקוקה לאויר של רוסנסיות, חלומות דמיונות העבר וגעגועי העתיד. אולם באמריקה פזורים אלפי ואולי רבבות קוראים עברים, שהיו בכל זאת מתעניינים בעתון עברי מקומי, שיספק את הצמאון הרומנטי שנשתמר בלבם. ביחוד אותם הקוראים שבאו מא"י, שצורך המלה העברית חי בלבם יותר מאשר אצל אחרים. ואם יוצר עתון עברי שבמרכזו תעמודנה השאלות הארצי-ישראליות, יוכל להתקיים וישמש מרכז גם גם לעברים ובם